

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 67.

Trettende Session.

32te Mode.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortsat.)

F. Rielsen: Jeg skal tillade mig, i de væsentligste Punkter at støtte den ærede Ordfører, idet jeg skal bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt. Dersom man bibeholder de to første Punktum af Udkastets § 9, saa overdrager man derved Ministeriet i den hese Overgangstid, der ikke vil blive nogen kort Tid, men tværtimod en meget langvarig, en vilkaarlig Magt med Hensyn til at bestemme, om de Embeder, der blive vacante, skulle indtages under denne Lov eller ikke, om denne Lov skal anvendes paa dem eller ikke, og om der skal skee Forbedring i saadanne Embeders Løn, som endnu ikke ere vacante. Ministeriet vil derved faae Magt til ved Vacance at indtage de store Embeder under denne Lov, uden at gjøre det ved de smaa; det vil faae Magt til at undtage enkelte store Embeder, som man vil give Mænd, for hvilke man nærer en særdeles Hviagtelse, fra Lovens almindelige Bestemmelse. Dette vilde jeg finde aldeles urigtigt. Naar man udgiver en Lov, er det, for at den skal gjælde fra Udgivelsens Datum og for alle de Tilfælde, som selve Loven forudsætter. Ministeren vilde ved denne Bestemmelse tillige faae Magt til at forbedre de ikke vacante Embeders Indtægter, forsaavidt de ikke naaede de nu ansatte Normalsummer; der vilde derved oprettes et stort Naadessecretariat, hvortil der vilde indstrømme Ansøgninger fra alle de Præster, der sad i Embeder, som vilde faae Tillæg

ved Lønningsforandringen, om at dette Tillæg maatte blive givet dem nu inden Vacancen. Dertil kommer endnu den Beshynderlighed, at der er sagt, at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet skal bemyndiges til selv at bestemme Embedernes Løn; der er ikke tilføjet „med kongelig Approbation“, og dersom altsaa Løven udkommer, saaledes som den her foreligger, vilde det være lagt i Ministeriets Haand uden kongelig Approbation at bestemme en Mængde Embeders Løn, hvilket vilde være stridende imod det Almindelige, hvor Kongens Underskrift behøves til saa vigtige Anliggender. Jeg fraraader derfor de to første Punktum af Udkastets § 9. Idet jeg har fremhævet den meget lange Overgangstid, for hvilken denne Bestemmelse vilde komme til at gjælde, gjør jeg tillige opmærksom paa, at den nærværende høitagne Minister efter al Sandsynlighed ikke vil vedblive at være Minister i al denne Tid, men at denne Magt vil blive givet en Række af værlende Ministre. Hvad angaaer Forslagene under Nr. 51 og 52, maa jeg udtale som min fulde Overbeviisning, at Fonden ikke vil være tilstrækkelig sikret alene derved, at den bliver henlagt under de særegne Fonds. Vi kunne see hen til Sorø Akademi og Communitetet, og vi ville da tydeligt see, at disse Fonds ikke ere tilstrækkeligt sikrede ved blot at staae som særlige; thi ifølge Endringsforslag, som indkomme under Finantslovens Behandling, kan f. Ex. andre Fonds Gjæld føres over paa saadanne særlige Fonds. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der her handles om Indtægter, som Rigsdagen aldrig forhen har voteret, og naar man altsaa nu mener, at